PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 688 (6122)

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Miercuri 8 octombrie 1969

AM FOST ȘI IERI LA SNAGOV...

● RĂDUCANU ARE „O ÎNCREDERE OARBĂ" ÎN DAN ȘI DUMITRACHE! ● JOACĂ SAU NU JOACĂ „CORSARUL"? ● „EU AȘ MERGE PE MÎNA LUI DAN!"

— DECLARĂ ȘTEFAN COVACI

Am fost și ieri la Snagov, printre selecționabili, acolo unde se află ceea ce numim de obicei „cartierul general" al tricolorilor...

★

Aceeași vilă D, în buza lacului, cochetînd cu o iederă de culoarea ruginei, robită de toamnă. Totul e cufundat în liniște. Pînă la ora meciurilor programate după prînz, jucătorii se află în camere... Deodată, însă, răzbate vocea caldă, baritonală, a lui Răducanu: **„Hai, măi băieți, scularea!"**, și după cîteva clipe, portarul giuleștean apare pe terasa vilei. Ne face cu mîna, agită un tricou — și toată scena aceasta seamănă undeva cu o despărțire, într-un port, cu Răducanu pe covertă. Ne apropiem și discuția e ca și încinsă:

— Necula, spune-ne sincer, ți-e teamă pentru duminică?

Ne privește mirat, de parcă s-ar fi așteptat la orice numai la o asemenea întrebare nu:

— Nu, nu mi-e teamă! Să nu mi-o luați în nume de rău și să ziceți mai știu eu ce, că sînt îngîmfat, că sînt nerealist. La urma urmei, oricare om simte o temere înaintea unui asemenea meci... Cu toate astea, eu nu mă sfiesc să spun: Nu mi-e frică!

Și parcă pentru a-și susține cuvintele, face o mișcare largă, din mîini, ca și cum ar prinde o minge invizibilă sau — simplă impresie — ar dirija niște orchestranți imaginari.

— Care e jucătorul în care ai cea mai mare încredere? — îl întrebăm.

— Ei, jucătorul în care am cea mai mare încredere... sînt doi: Dan și Dumitrache. Sînt sigur că primul o să-l marcheze cum tre-

I. OVIDIU

(Continuare în pag. a 2 a)

Dumitrache se antrenează cu asiduitate.

MARTORI LA O ALTĂ... PREFAȚĂ

Lotul A — Steaua (tineret) 8-2 (4-0)

Campania pregătirilor pentru partida cu Portugalia a continuat ieri cu un nou joc-test, de data aceasta în compania echipei de tineret Steaua. Îmbinînd caracterul examinator cu atributele meciului-școală (Angelo Niculescu a fost, în teren, un al doilea „arbitru", care a sancționat, pe fază, greșelile de concepție ale tricolorilor), jocul a prezentat destule repere interesante.

Mai ales în prima repriză, am apreciat: 1) cursivitatea acțiunilor, născute din jocul simplu, direct, fără artificii, al balonului; 2) viteza superioară de acțiune, punctată de „ruperi" de ritm accelerante; 3) omogenitatea blocului ofensiv, în care mijlocașii Radu Nunweiller și Dinu s-au încadrat cu inteligență și eficacitate; 4) registrul paselor lui Dobrin, la capătul cărora se găsea aproape întotdeauna un virtual realizator, într-atît geometria traiectoriei paselor descumpănea adversarii, oferind coechipierilor de lot ceea ce numim, uneori, „mingi pe tavă".

Mai ales în repriza a doua — și critica noastră nu se vrea simetrică cu aprecierile pozitive — am deslușit aspecte care pot fi pentru antrenorii lotului subiecte de reflecție.

În afara „căratului" balonului, veche meteahnă stigmatizată în repetate rînduri de tehnicienii noștri, și care a apărut la un moment dat pe un fond de nejustificată automulțumire a jucătorilor, am remarcat două clișee-tip în stare să pună pe gînduri. L-am văzut — nu o dată — pe Deleanu atacînd decisiv un adversar și — nu o dată

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 2 a)

Minutul 8: centrarea lui Lucescu este transformată — printr-o impecabilă săritură a lui Domide — în gol!
Foto: THEO MACARSCHI

ARBITRII MECIULUI ROMÂNIA—PORTUGALIA

Partida ROMÂNIA—PORTUGALIA, contînd pentru preliminariile C. M., va fi condusă, după cum am mai anunțat, de o brigadă de arbitri din Iugoslavia.

Federația de fotbal din țara vecină a comunicat forului nostru de specialitate numele celor trei cavaleri ai fluierului delegați pentru meciul de la București: RATKO CANAC (la centru), IOSIF STREMSKI și MILOȘ CAJIC.

RADAR MONDIAL

DETECTAREA PRECOCE A TALENTELOR

Cîteva criterii de bază și, în plus, al „șaselea simț" al antrenorilor

Este destul de greu pentru tehnicieni ca, din numărul mare de copii dornici de a se afirma în vreo ramură a jocurilor sportive, să selecționeze acele elemente care promit să devină sportivi de performanță.

De cele mai multe ori, antrenorii sînt nevoiți să se bizuie pe elemente subiective în aprecierea lor. Mulți antrenori s-au evidențiat însă tocmai datorită unui „al șaselea simț", care le permite să detecteze talentul debutanților încă din primele faze ale carierei lor sportive.

Un colectiv de metodiști din R.D. Germană, dorind să vină în ajutorul antrenorilor, a stabilit cîteva principii simple care permit tehnicienilor să se orienteze cu mai multă siguranță în selecționarea cadrelor ce merită să fie instruite în vederea practicării sportului de performanță. Reproducem aceste sfaturi, pe scurt, în cele ce urmează.

Pot fi luați în considerație, după părerea autorilor acestor sfaturi, următorii debutanți:

— care răspund favorabil la pregătire, care cresc „văzînd cu ochii" și ale căror performanțe se îmbunătățesc pe măsura progresului procesului de antrenament;

— cei care, supuși acelorași eforturi ca și colegii lor, obțin rezultate mai bune;

— suportă bine solicitările din antrenament;

— își însușesc cu ușurință procedeele tehnice ce li se predau;

— aplică conștiincios în competiție cele învățate la pregătire;

— cei care au o constituție fizică corespunzătoare necesităților jocului modern.

Desigur, detectarea precoce

N. BRAȘOVEANU

(Continuare în pag. a 4 a)

REPREZENTATIVA DE LUPTE GRECO-ROMANE VICTORIOASĂ LA GOMEL

Reprezentativa de lupte greco-romane a țării noastre, care întreprinde un turneu în U.R.S.S., a evoluat luni seara în orașul Gomel, întîlnind o selecționată a R.S.S. Bieloruse. Luptătorii români, avînd o comportare remarcabilă, și-au adjudecat victoria cu scorul de 6—4. Decizie de învingători au primit, din echipa noastră: **Gh. Berceanu, Gh. Stoiciu, I. Baciu** — la puncte, **N. Martinescu** — prin tuș. Au terminat la egalitate meciurile pe care le-au susținut: **S. Popescu, M. Vlad, Gh. Popovici** și **N. Negut** iar **I. Popa** și **L. Eizic** au pierdut la puncte.

Există, într-un cartier central al Sibiului, parcă destinat sportului (prin înmănuncherea pe un spațiu relativ restrîns a sediului C.J.E.F.S., a bazelor Școlii sportive și a Sălii sporturilor), o stradă care a... supraviețuit sistematizării orașului și noilor denumiri, intrînd în nomenclator cu același nume avut cu mulți ani în urmă: **strada Gimnasticii.**

STRADA GIMNASTICII

Pentru edilii de azi ai vechii cetăți de pe malurile Cibinului, păstrarea acestui nume reprezintă o atitudine tradițională, meritorie, și — în același timp — un îndemn pentru alți tovarăși de breaslă. Ea se înscrie în acțiunile din ce în ce mai ample ca forțe și mijloace, urmărind educarea populației unei anumite zone geografice în a înțelege și aprecia funcția socială a sportului.

Așadar, strada Gimnasticii are și valențe educative, sugerînd sibianului de baștină sau celui ocazional, pasager de cîteva zile, formele variate ale acestei activități, de la utila gimnastică de înviorare sau în producție, pînă la cea sportivă sau curativă.

Dar de unde-i vine numele?

La originea denumirii stau două ipoteze: prima — pe această stradă se afla sala de gimnastică a Școlii Bruckenthal; a doua — tot pe această cale publică existau două lăcașuri particulare de gimnastică suedeză, corectivă, care au fost frecventate de populația orașului pînă prin 1936 cînd, din cauza... bătrîneții proprietarului, au fost închise, trăgîndu-se astfel cortina peste ultima sală de acest gen.

Este lăudabilă, deci, inițiativa edililor de azi, de a păstra în nomenclatorul fostului burg, o stradă ce se referă la un sport care a debutat în Sibiu încă din secolul trecut. Și ce bine ar fi dacă, pe lîngă acest omagiu, am afla și o înfloritoare activitate a gimnasticii sibiene, pe măsura frumoaselor tradiții.

N. POSTOLACHE

11-le PORTUGALIEI PENTRU BUCUREȘTI?

DIN NOU, O „COMBINATĂ" BENFICA—SPORTING...

Corespondență specială pentru sportul

Și, totuși, Benfica va avea un cuvînt greu în această reprezentativă a Portugaliei care se pregătește să ia avionul spre București... După ultimele informații de culise, antrenorul federal Giulio Cernadas Pereira, supranumit „Juca", ca și selecționerul unic, dr. Jose-Maria Antunes, intenționează un compromis între cele două mari cluburi din Lisabona, care dau tradițional pe titularii 11-lui reprezentativ. Astfel, Sporting — echipa cea mai în formă a campionatului — va fi egalată de Benfica, formația care șovăie în acest debut de sezon, fiecare dînd cîte 5 jucători pentru națională. Soluție normală, dacă ne gîndim că fosta deținătoare a „Cupei campionilor europeni", lipsită azi de o prețioasă sudură, rămîne, totuși, posesoarea unor proeminente individualități.

Torres — Eusebio — Simoes, componenții faimosului „trio" de la Benfica, vor fi vîrfurile de atac ale portughezilor și în meciul de la București. Speranțele noastre sînt, din nou, legate de intervențiile aeriene ale lungului Torres, în fentele și șuturile prin surprindere ale „perlei din Mozambic", ca și în demarajele rapide ale incisivului extrem stînga. Dar nu numai acești trei „senatori de drept" vor reprezenta pe fosta campioană continentală, a cluburilor, care furnizează, de obicei, pe atacanții reprezentativei. Benfica dă acum și apărători, pe fundașul central **Umberto**, precum și pe mijlocașul **Toni**, o revelație a ultimelor două sezoane. Acest tînăr fotbalist, transferat anul trecut de la Academica, este omul de legătură al Benficăi, între atac și apărare, un foarte bun coordonator.

Însă cuvîntul apărării în naționala Portugaliei continuă să aparțină, în principal, lui Sporting Lisabona. În fața portarului **Damas**, vor sta colegii săi de club **Pedro Gomez, Battista, Hillario** și **Perez.** Acestuia din urmă îi va fi alăturat, pe linia mediană, mijlocașul stînga al Vitoriei Setubal, **Josemaria**, pentru care pledează și argumentul că a jucat recent la București, în partida cu Rapid, din cadrul „Cupei europene a tîrgurilor". Josemaria va fi, deci, foarte probabil, singura întărire adusă din afară acestei „combinate" Benfica - Sporting.

Rezumînd, iată 11-le probabil pentru meciul cu România, așa cum se conturează după ultimele ședințe de antrenament efectuate de lotul portughez: DAMAS — PEDRO GOMEZ, BATTISTA, UMBERTO, HILLARIO — TONI, JOSEMARIA, PEREZ — TORRES, EUSEBIO, SIMOES. Dacă e să dăm ascultare corului specialiștilor, o schimbare în această formație, pînă duminică, ar fi o reală surpriză.

Deci, totul clar, sau aproape, înaintea acestui atît de dificil meci de la București, de care fotbalul portughez leagă multe speranțe. O victorie ar reface șansele Portugaliei pentru calificarea mult dorită, aducînd-o, din nou, în rîndul celor 16 competitoare în turneul final al C.M.

Dar — știm prea bine — o victorie va fi greu de obținut...

Carlos MIRANDA

Lisabona, 7 octombrie

SPORTIVUL-SPECTATOR

Lumea tribunelor, lumea celor pe care îi atrage irezistibil disputa sportivă a provocat — în ultimul timp — discuții ample și cu accente evident critice. S-au spus multe lucruri despre spectatorul obișnuit al întrecerilor de pe stadioane sau din săli, comportarea, reacțiile lui fiind trecute fie pe sub lupa unei analize mai adînci și obiective, fie prin filtrul omenesc al înțelegerii, al apropierii de micile drame ale unui suporter înfocat. Rezultatele au fost aceleași sau aproape aceleași, iar soluțiile propuse pentru corectarea abaterilor de la cunoscutul „fair-play" sportiv, îngrijorător de frecvente în tribune, vizau o gamă largă de măsuri de natură educativă sau direct punitivă.

Cunoscut fiind caracterul eterogen al masei de spectatori, atît discuțiile, cît și concluziile lor au îmbrăcat în mod firesc o notă de generalitate, improprie acțiunilor ferme, directe, cu eficiență în curmarea definitivă a tarelor de comportare. În această direcție, a personalizării „galeriei", care preocupă atent pe cei ce s-au aplecat asupra problemei, sensuri noi, inedite capătă relația **sportiv-spectator.** Sportivul, fotbalist, boxer, handbalist sau voleibalist, este și el un spectator, poate mai asiduu și mai multilateral decît majoritatea celor ce s-au obișnuit ca duminica să-și petreacă cîteva ore pe marginea unui teren de fotbal. Nu o dată au fost zăriți în tribune, la diferite competiții mari sau mici, specifice sau nu pentru ei, sportivi cunoscuți, transformați pentru două sau trei ore în spectatori. În jocurile sportive, cu deosebire, apariția în tribune a jucătorilor sau jucătoarelor este un fapt obișnuit. Turneele de baschet, volei, handbal sau hochei pe gheață, cuplajele de rugby sau polo au de foarte multe ori ca masă principală de spectatori chiar pe sportivi, colegi sau prieteni cu eroii disputei de pe gazon, podium, gheață sau din apă.

Prezența acestor personalități ale lumii sportului nu trece neobservată. Sînt priviți, admirați, li se caută compania, tineretul îi înconjoară, îi urmărește cu curiozitate și dragostea sinceră a adolescenței. Gesturile lor nu scapă de privirile cercetătoare ale celorlalți spectatori, aprecierile pe care ei le fac stîrnesc rareori opoziție, fiind ascultate, în orice caz, cu atenție și respect. Cu atît mai gravă și mai șocantă apare în ochii tuturor atitudinea vreunuia din sportivii-spectatori care abdică de la demnitatea sa, care depășește normele de comportare civilizată, situîndu-se prin gesturi sau excese verbale la polul opus așteptărilor, de fapt la acela al huliganismului. Deseori, la patinoarul artificial, printre cei mai turbulenți spectatori se numărau chiar unii jucători de hochei, iar la diferite competiții în sala Floreasca cei mai activi, mai productivi în insulte sau trivialități au fost chiar unii jucători de volei sau handbal. Nu mai departe decît săptămîna trecută, la turneul de handbal de la Cluj, cei prezenți au înregistrat jenați, cu amărăciune, transformarea unor jucători în pseudo-spectatori, puși pe gîlceavă, debitînd glume ieftine, de un gust îndoielnic, la adresa altor sportivi, a unor arbitri sau oficiali.

Sincer vorbind, momentele au fost penibile. Dincolo însă de acest aspect trecător al impresiei de moment, rămîne marea și chinuitoarea întrebare: **chiar sportivii?** Da! Din nefericire, chiar unii dintre ei. Lor, celor care doresc să primească numai aplauze și felicitări, li se adresează aceste rînduri. Sportivul în postura de spectator are un rol dificil. Acela de a fi el însuși. Așa cum îl dorim, cum ne place să credem că este, adică sobru, obiectiv, corect și demn.

Ca să fie un exemplu și să merite aplauze. Nu fluierături...

Călin ANTONESCU

T. STAMA și V. STAMATE transmit din Havana:

MEDALII DE BRONZ PENTRU FLORETIȘTII ROMÂNI

În momentul în care am aflat că floretiștii noștri vor întîlni, în semifinale, echipa Uniunii Sovietice, am știut că ei vor candida doar la locul al III-lea în competiția pe echipe din cadrul „mondialelor".

Într-adevăr, redutabilul cvartet de trăgători sovietici avea să obțină victoria (9—4) fără să se întrebuințeze la maximum, mai ales că Drimbă a evoluat sub valoarea sa obișnuită, aducînd echipei noastre un singur punct (5—3 cu Stankovici). Tot o victorie a realizat și Țiu (5—1 cu Romanov), în timp ce Hauckler a contribuit cu două victorii (5—2 cu Romanov, 5—1 cu Putiatin). Punctele echipei U.R.S.S. au fost realizate de Stankovici — 3 (5—0 Hauckler, 5—3 Ardeleanu, 5—3 Țiu), Șarov — 3 (5—2 Hauckler, 5—4 Ardeleanu, 5—1 Țiu), Putiatin — 2 (5—4 Ardeleanu, 5—2 Drimbă) și Romanov — 1 (5—2 Drimbă). În cealaltă semifinală, francezii (cu Revenu bolnav), au cedat polonezilor cu 6—8.

Finala a fost net dominată de floretiștii sovietici, care au dispus de echipa Poloniei cu 9—1. Pentru locurile 3—4, echipa României a întrecut — după o strînsă luptă — cvartetul francez (lipsit de aportul lui Revenu): 8—7. Țiu a evoluat excelent, obținînd 4 victorii (5—1 Berolatti, 5—3 Noel și Dimont, 5—4 Talvard), Falb — 2 victorii (5—2 Dimont, 5—3 Noel), Hauckler — 2 victorii (5—2 Noel și Dimont). Pentru francezi au punctat Berolatti — 3 v (5—3 Drimbă și Hauckler, 5—1 Falb), Talvard — 2 v (5—4 Drimbă, 5—3 Hauckler), Noel — 1 v (5—3 Drimbă), Dimont — 1 v (5—4 Drimbă). În meciul pentru locurile 5—6, floretiștii maghiari i-au întrecut pe cei vest-germani cu 9—7.

Reprezentantele noastre au terminat cu succes primul tur al probei individuale de floretă: Ileana Drimbă 5 v (grupa VI), Maria Vicol 4 v (gr. IX), Ana Ene 4 v (gr. VIII), Olga Szabo 4 v (gr. VII), Suzana Ardeleanu 2 v (gr. I).

Turul II s-a soldat însă cu o serie de surprize: au ieșit din cursă patru floretiste din echipa maghiară, care au obținut locul II la J.O., ex-campioana mondială Olga Szabo și experimentata Galina Zabelina (U.R.S.S.).

S-au calificat mai departe. Ileana Drimbă 4 v (gr. V), Ana Ene 3 v (gr. IV), Suzana Ardeleanu 3 v (gr. I), Maria Vicol 3 v (gr. III).

În sferturi de finală, Ileana Drimbă a continuat seria succeselor (4—0 cu Urbanska — Polonia, 4—2 cu Balon — Polonia și cu Novikova — U.R.S.S., 4—3 cu Rodriguez — Cuba) fiind învinsă numai de Ildiko Rejtö — Ungaria (1—4). În această **grupă campioana** olimpică **Novikova a terminat pe locul III. O bună comportare a avut și Maria Vicol care, într-o grupă foarte echilibrată (5 din cele 6 componente ale grupei au totalizat 3 victorii),** a reușit să obțină calificarea în semifinale (4—3 cu Lorenzoni — Italia și Gorohova — U.R.S.S., 4—0 cu Franke — Polonia).

În semifinale vor evolua: gr. A: Drimbă (România), Cirkova și Gorohova (U.R.S.S.), Ragno (Italia), Gapais (Franța) și Palm (Suedia); gr. B: Vicol (România), Novikova și Samușenko (U.R.S.S.), Rejtö (Ungaria), Rodriguez (Cuba) și Eggert (R.F.G.).

Trăgătorii români în spațiosul Centru de antrenament pentru scrimă de la Havana
Foto: PRENSA-LATINA